

imod, at man søger at gøre den til en vældig Elefant, endogsaa en Krigselefant, som man kan sende mod Fjenden.

Det, der er sket derude, kunde maaske have været gjort paa en anden Maade, men noget, som kan siges at nærme Københavns Befæstning til sin Godkendelse, er ikke sket, og det er heller ikke sket ved de yderligere Foranstaltninger, der ere truffene. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds har af den Redegørelse, vi have her, fremhævet, at der til Istandsættelse af Jernbanespor for at kunne benytte det til Arbejdsspor samt til Udbedring af Veje er anvendt 24,070 Kr. 51 Ø. Nu paastaar det ærede Medlem eller vil paastaa, at nu har Krigsministeren der faaet det Jernbanespor ude i Fæstningen, som der flere Gange er blevet søgt Bevilling til, uden at man har villet give den. Dette Spor, vil han sige, er et Spor, paa hvilket man kan køre Tog, som befordre Haubitser eller hvad disse Maskiner hedde, som man har til Krigsbrug, og det er en væsentlig Forbedring af Fæstningen. Jeg har ikke grebet nogen Lejlighed til at tale med den højtærede Krigsminister derom, men jeg har fra anden Side hørt — og jeg vil spørge den ærede Minister, om det ikke er rigtigt —, at disse Banespor ere blevne reparerede med udrangerede Spor og Sveller, som ere overladte Krigsministeriet fra Statsbanerne, og at Sporene derfor ere saa svage, at de vel have kunnet benyttes til Arbejdsspor, som befordre Materialierne hen til de Steder, hvor de skulle benyttes til Opførelse af Krudtmagasinerne, men at Materiellet ikke er af saa god og stærk Beskaffenhed, at Sporene i deres nuværende Tilstand kunne benyttes til Befordring af de af mig før nævnte Krigsmaskiner. Hvis jeg har Ret i dette, saa ser jeg ikke, at der paa dette Punkt er sket nogen Udvikling eller Forbedring af Fæstningen, som man med Grund kan rejse nogen Vrede eller Forargelse imod. Der er dernæst blevet boret et Par Brønde derude, fordi man skulde have Vand til Cementblandning. Det er klart, at man kan ikke løbe milevidt for at hente Vand, naar man skal blande Cement, saa det, at der er boret et Par Brøndhuller, tror jeg ikke har noget at betyde. Jeg hævder derfor, at der saglig set ikke er sket noget ude i Fæstningen, som man i væsentlig Grad kan beklage sig over. Naar man ser hen til Størrelsen af den Fare for København, som skulde afværges, og de ringe Ofre, der ere blevne anvendte, maa man i det

hele og store sige, at det er en god Foranstaltning, der har fundet Sted, rent saglig set.

Politisk set kunde man rigtignok, hvis det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds havde Ret i sin Paastand om, at Finansudvalgets Medlemmer havde givet deres Billigelse til, at Bahnsøns Fæstning blev monteret færdig, sige, at der var sket noget politisk højt beklageligt, men det er aldeles ikke Tilfældet, der er ikke mindste Gran af Sandhed i Paastanden derom, thi hele denne Foranstaltning har bestandig staaet for Finansudvalget som en rent civil Foranstaltning, og der er ikke fra Finansudvalgets Side givet Samtykke til nogen Foranstaltning i andet end rent civilt Øjemed. Hvis man vil sige, at nu er dog Københavns Befæstning rykket et væsentligt Skridt nærmere til at godkendes, ønsker jeg lige over for de ophidsende og agitatoriske Beskyldninger, som rettes mod Venstre i den Anledning, at afgive den beroligende Erklæring, at det er Venstres Villie, at Fæstningen ikke stykkevis skal gøres færdig, medens Kommissionen sidder, men at det skal overlades til Kommissionens fri Overvejelse, hvorvidt Københavns Befæstning skal være Grundlaget for Forsvarsvæsenet her i Danmark eller ikke, og jeg fastslaar derfor, at der lige saa lidt i politisk som i militær Henseende er sket noget ved de Foranstaltninger, som Krigsministeren har foretaget sig, som kan tjene til Fordel for Bestræbelserne for Fæstningens Godkendelse. Men jeg nærer derfor ikke noget som helst Haab om, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds skulde tage sine Beskyldninger mod Venstre tilbage, Beskyldningerne for, at Venstre vil montere og armere Fæstningen, uagtet det ærede Medlem intet som helst andet har at bygge disse Beskyldninger paa end det, at vi have givet Samtykke til, at der bliver bygget Erstatningsmagasiner i Fæstningen for de farlige, forfærdelige farlige Krudtmagasiner ude paa Amager.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, for at vende tilbage til Begyndelsen, at vi have jo ikke noget Regnskab for, hvorledes disse Penge blevne anvendte. Ja, nu har det ærede Medlem jo dog her i Finansudvalgets Betænkning Regnskab for Anvendelsen af de Penge, som Københavns Magistrat og Havnevæsen have afgivet til Flytning af Fredskrudtmagasin Nr. 1. Vi ere allerede ogsaa ved at faa Regnskab over, hvordan de Penge blive anvendte, som